

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3388/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.429/2025/6. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Váczi Péter ügyvéd, Váczi Ügyvédi Iroda) útján eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be a Fővárosi Törvényszék 25.P.21.067/2023/21. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.173/2024/11. számú részítélete, valamint a Kúria Pfv.IV.20.429/2025/6. számú ítélete ellen. Álláspontjuk szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az alapügy alperese (a továbbiakban: alperes) a [...] magazin kiadója. Az alperes újságírója 2015 áprilisában adatokat gyűjtött (pl. nevük, édesanyjuk neve, a tulajdonukban lévő cég vezető tisztségviselőinek neve, a cég üzleti eredménye, amortizáció, pénzeszközök, hosszú lejáratú követelések stb.) az indítványozókról, valamint azok édesapjáról (aki azóta elhunyt) a 2015 augusztusában megjelenő cikkéhez, amely a „Legnagyobb magyar családi vállalkozások” címmel jelent meg. Ezen cikkben a [...] pozícióba kerültek az indítványozók, nevük alatt pedig feltüntetésre került a cégnév, illetve annak becsült értéke. A cikkben a két indítványozó név szerint is meg lett nevezve, feltüntetve a közöttük lévő testvéri kapcsolatot is. A [...] magazin 2015 szeptemberi számában egy rövid szócikk is megjelent róluk, amely a fenti adatok mellett utalt arra is, hogy hol található a cég gyártó üzeme, valamint, hogy a teljes ismeretlenségből való 2011-es megjelenésük óta az osztrák rivális cég termékeit is megtorpanásra kényszerítették a magyar piacon. Emellett utalt arra is, hogy a cég a Forma-1-ben is

hirdetett, és hogy az indítványozók egy versenypálya építését is tervezik a cég gyártóüzeme mellett.

- [3] 2016-ban a [...] magazin ismét szerepeltetni szeretne volna az indítványozókat és édesapjukat (jelen pontban a továbbiakban: felperesek), valamint az ő cégüket a listájukon, ezért megkeresést küldtek a cégnek. Válaszukban a felperesek „törlési és tiltakozási felhívással” éltek arra hivatkozással, hogy nem járulnak hozzá személyes adataik kezeléséhez. A 2016-os számban ezért a felperesek neve nem szerepelt. Legközelebb 2018-ban végzett kutatást a [...] magazin a felperesekről, de akkor a becsült vagyonuk mértéke alapján nem szerepeltette őket a listáján.
- [4] Az alperes a GDPR rendelet hatályba lépését követően adatkezelési tájékoztatót tett közzé a honlapján.
- [5] A 2019-ben végzett újabb vagyonbecslést követően az alperes ismét szerepeltette a listáján a felpereseket. A cikk megjelenése előtt az alperes megkereste a felpereseket a listán történő szerepeltetésükkel kapcsolatban, amelyhez mellékelte a lista szerkesztésének módszertanát és leírását, egy főszerkesztői sablonlevelet, és az adatkezelési tájékoztatót is. Az alperes arról is tájékoztatta a felpereseket, hogy a listán nem tudja mellőzni a család nevére történő utalást, mivel az ellentétes hatást váltana ki a felperesek által elvárttal. Ezt követően a felperesek kérelemmel éltek, amelyben hozzáférési jogukkal élve tájékoztatást kértek az adatkezelői érdekről, a család nevére utalással kapcsolatban helyesbítési jogukkal éltek (tekintettel arra, hogy az indítványozók nem tagjai a cégnek, így a családnévre utalás megtévesztő lenne, mivel az tágabb körre utal, mint a cég tényleges tagjainak köre), valamint tiltakoztak az adatkezelés ellen. Ezt követően a [...] magazin a 2019 szeptemberi számában a [...] helyen tüntette fel a felpereseket, a családnévükre való utalással együtt, továbbá a „[cég] tulajdonosa” kifejezést is használta. A cikk megjelenése után 2019 novemberében elküldte a [...] magazin a vagyonbecslés módszertanártól is a tájékoztatót a felpereseknek. Ezt követően az indítványozók sérelmezték az adatkezelésről történő tájékoztatás elmaradását, és kérték nevük és családnévük kezelésének korlátozását, valamint azok felhasználása ellen tiltakoztak. A [...] magazin válaszában kifejtette, hogy megítélésük szerint az adatkezelés jogalapja fennáll, az a sajtószabadság körébe tartozik és közügyet is érint (a cég által kapott állami támogatás miatt). A személyes adatok forrása pedig a nyilvános céginformációk és beszámolók voltak. Ezután a felperesek ismét tiltakoztak a személyes adataik kezelése ellen és kérték az adatkezelés korlátozását.
- [6] 2019. december 23-án megjelent lapszámában az alperes már csak az indítványozók édesapját tüntette fel az „50 leggazdagabb magyar” listájában.
- [7] Az indítványozók a fenti előzményeket követően keresetet nyújtottak be a törvényszékhez. A törvényszék ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette az indítványozók tájékoztatáshoz fűződő jogát azzal, hogy nem adta meg az indítványozóknak az adatkezelés jogalapjáról és az azt megalapozó adatkezelői jogos

érdekről való tájékoztatást, valamint azzal, hogy nem tájékoztatta őket a 2019. november 15-ei kérelmük elutasításának okairól, továbbá a hozzáféréshez való jogát azzal, hogy a 2019. augusztus 30-ai kérelmüket nem válaszolta meg. Egyebekben keresetüket azonban a törvényszék elutasította. Az ítélet indokolása szerint a GDPR hatályba lépését megelőzően a konkuráló alapjogok mérlegelésével kellett állást foglalni, azt követően pedig a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti adatkezeléshez fűződő jogos érdek volt a vizsgálat alapja. A törvényszék az indítványozók magánélethez való jogát vetette össze az alperes véleménynyilvánításhoz való jogával, amely során értékelte, hogy az indítványozók gazdasági szerepvállalásukra tekintettel közszereplőnek minősülnek, és a személyes adataik kezelése a közlés céljához (amely az üzleti élet helyzetének a bemutatása volt) képest szükséges és arányos volt. Az ítélet szerint nem sérült a pontosság elve sem, mert tisztázott volt a becslés módszertana, amelyet az indítványozók is megismerhettek. A törvényszék szerint ezzel együtt az alperes megsértette az indítványozók tájékoztatáshoz való valamint hozzáférési joggyakorláshoz fűződő jogát, ez azonban – az adatkezelés fennálló jogalapjára tekintettel – nem eredményezhette a személyes adatok törlését és korlátozását. Az egyes érintett jogok megsértése nem járt ugyanis az indítványozók személyiségébe történő indokolatlan beavatkozással.

- [8] 1.2. Az indítványozók ezt követően fellebbezéssel éltek a Fővárosi Ítéltáblához (a továbbiakban: ítéltábla), amely részítéletével (az indítványozók tekintetében) a törvényszék ítéletét helybenhagyta.
- [9] A részítélet szerint az ügy szempontjából jelentősége volt az indítványozók közszereplői státuszának (amelyet a társadalom jelentős számú tagjára befolyásoló erővel rendelkező gazdasági társaság irányítása alapozza meg), amely okán magasabb tűrés kötelezettségük volt. Az adatkezelés jogalapja, az indítványozók személyes hozzájárulásának hiányában, az ahhoz fűződő jogos érdek volt. Az alperes előre meghatározott szempontú vagyonebecslést végzett, amely gazdasági értékelése jelentős szellemi tevékenységnek minősül, és amelynek bemutatásához kiemelt közérdek fűződik, a gazdasági eredményesség természetes személyekhez rendelésének pedig közérthetőséget segítő és figyelem felhívó szerepe is van. Az ítéltábla azt is kiemelte ítéletében, hogy az indítványozók a gazdasági kérdések iránt érdeklődők számára széles körben ismertek, az alperes által kezelt személyes adataik pedig a nyilvános céginformációs rendszerből bárki számára megismerhető. Ezért az alperes adatkezelése nem minősíthető az indítványozók magánszférájába történő indokolatlan beavatkozásnak. A sajtószabadság és a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogok erőteljesebben érvényesülnek, mint a felperesek magánéletének a tiszteletben tartásához való joga. Az adatkezelés során nem sérült a célhoz kötöttség elve és a pontosság elve sem. Ugyanakkor az ítéltábla azt is megállapította, hogy a

törvényszék a tájékoztatáshoz való jog sérelmét jogosan állapította meg, a tiltakozáshoz való jogukat az indítványozók azonban azért nem gyakorolhatták, mert az adatkezelés szükséges volt a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlásához. Emiatt a törlés és adatkezelés korlátozása és az adatkezelés megszüntetése iránti érintetti joggyakorlás érvényesítésére nincs az indítványozóknak jogszabályi lehetősége.

- [10] 1.3. Az indítványozók ezt követően az ítélet tábla részítéletével szemben felülvizsgálati kérelemmel éltek a Kúriához, amely az ítélet tábla részítéletét hatályában fenntartotta.
- [11] A kúriai ítélet indokolása szerint elsősorban azt kellett a Kúriának vizsgálnia, hogy jogszabálysértő-e az ítélet táblának az a jogértelmezése miszerint az adatkezelés jogalapja a GDPR hatályba lépését megelőzően és azt követően is az alperes adatkezeléshez fűződő jogos érdeke volt. A Kúria az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatából és az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből kiindulva elsősorban az ügy alapjogi érintettségét vizsgálta. Az ügyben ütköző alapjogok (az indítványozók személyes adataihoz fűződő önrendelkezési joga valamint a véleménynyilvánítás szabadsága) esetében a Kúria abból indult ki, hogy az információs önrendelkezési jog a szükséges mértékben és a tájékoztatáshoz fűződő közérdekkel arányosan korlátozható. Ebből következően azonban alaptalan az indítványozók azon felvetése, hogy a GDPR hatályba lépését megelőzően az indítványozók személyes adataihoz fűződő alapjoga az alperes alapjogának gyakorlása érdekében nem volt korlátozható. Ugyancsak megerősítette a Kúria azt is, hogy a GDPR hatályba lépését követően az adatkezelés jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja.
- [12] A Kúria a fentiek alapján vizsgálta az egyes alapjogi összeütközések feloldásának a kérdését. Ennek körében mindenekelőtt kiemelte, hogy a magánélet védelmének a kereteit az Alkotmánybíróság a 3210/2020. (VI. 19.) AB határozatában kialakította. E szerint a magánszférajogok adott esetben az egyén családi életére, otthonára is kiterjednek, amely fokozottan érvényesül a közszereplő nem közszereplő közeli hozzátartozóival összefüggésben (különösen a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban). Ezért a bíróságoknak esetről esetre kell eldönteniük, hogy a magánszféra védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével. Tehát az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése nem áll abszolút védelem alatt, ennek esetében is felmerülhetnek alapjogi kollíziók. A Kúria azt is kiemelte továbbá, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja alapján három feltétel együttes teljesülése szükséges a természetes személyek személyes adatainak jogszerű kezeléséhez: ad1) az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése, ad2) a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges, ad3) az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek. Ezzel együtt az érdekmérlegelés mindig az adott ügy konkrét körülményeitől függ. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével

védett magánélet védelméhez való jog tehát nem elsődleges más alapjogokkal szemben (a IX. cikkkel szemben sem). Így a Kúria szerint alaptalan az is, hogy az alperes előzetes érdekmérlegelésének hiányában nem állhat fenn a jogos érdek. Jogos érdekek ugyanis a GDPR 6. cikkével összefüggésben az érdekek széles köre tekinthető (akár a sajtó tájékoztatási kötelessége is). A Kúria szerint a fenti teszt első elemének az értékelésébe kell vonni a sajtószabadság gyakorlását, az ugyanis a demokratikus, plurális társadalom és közvélemény fundamentuma. Ezért a Kúria szerint a teszt első feltétele teljesült, amelyet a törvényszék és az ítéletábra is helyesen állapított meg (amikor a cég szerepét a magyar gazdasági életben kiemeltnek tekintette). A Kúria ezt követően a teszt második elemét vizsgálta. A Kúria e körben kiemelte, hogy az adatkezelés szükségességére vonatkozó feltételt az adattakarékosság elvével együttesen kell vizsgálni, amely szerint a személyes adatoknak az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük, és a szükségességre kell korlátozódniuk. E körben az indítványozók a Kúria előtt a vezetéknevük nyilvánosságra kerülését kifogásolták. A Kúria ennek vizsgálata tekintetében hangsúlyozta, hogy mind a 2015-ben, mind pedig a 2019-ben kiadott cikkek kifejezetten az egyes vállalkozásoknak a természetes személyekhez rendelése céljából készültek („Legnagyobb magyar családi vállalkozások”), így az indítványozók családi nevére utalás használata és nyilvánosságra hozatala nem volt szükségtelen az alperes jogos érdekének az érvényesítéséhez. Végül a vizsgálat harmadik elemeként a Kúria – a GDPR-on alapuló Európai Unió Bíróságának gyakorlatára támaszkodva – azt is megállapította, hogy az szembenálló érdekek súlyozása során figyelembe kell venni az érintett észszerű elvárásait, valamint a szóban forgó adatkezelés terjedelmét és annak az említett személyre gyakorolt hatását. E körben a Kúria korrigálta az alsóbb fokú bíróságok azon megállapítását, ami szerint az indítványozók közszereplőnek minősülnek, egyúttal azonban azt is kiemelte, hogy ez nem zárja ki a magasabb tūrés kötelezettségüket. Hivatkozva az Alkotmánybíróság gyakorlatára megállapította ugyanis, hogy a nyilvános közlés jellegét nem a közléssel érintettek személyi minősége határozza meg, hanem épp fordítva: a közlés tárgyához mérten kell vizsgálni az érintettek személyi minőségét. A szólásszabadság körében pedig a közügynek és az adott szereplő közszereplői minőségének kell a vizsgálat középpontjában állnia. Jelen ügyre nézve ezért a Kúria rögzítette, hogy mivel az alperes közléseinek van közügyet érintő tartalma, ezért az indítványozók bár hivatásuknál fogva nem közszereplők, a gazdasági életben betöltött szerepük, közpénzeket érintő tevékenységük, és vagyonosodásuk miatt „kivételes közszereplőnek” minősülnek, így magasabb tūrés kötelezettségük van. A Kúria azt is kiemelte a családnévre utalás kapcsán, hogy az indítványozók családneve a nyilvános adatbázisokban (ingatlannyilvántartás, cégjegyzék) is elérhető. A Kúria a vizsgálata során jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az alperes adatkezelése kizárólag az indítványozók gazdasági-üzleti életben elért személyes adatainak a kezelésére

korlátozódott, családi- és magánéletükkel nem állt összefüggésben. Azaz az indítványozók magánélethez való joga nem sérült, így az adatkezelés a célhoz kötöttség elvét sem sértette. A Kúria azt is megállapította, hogy a részítelet nem ütközik a pontosság elvébe sem. A családi nevüknek és a cég nevének pontossága értelemszerűen nem vitatható. A cég értéke egy becsült érték, ugyanakkor az alperes elküldte az indítványozóknak a cikk megjelenése előtt a becslés módszertanát, visszajelzést kérve tőlük, egyúttal lehetőséget is adva az észrevételezésre, pontosításra. Tehát ezen adat általuk cáfolható lett volna, amelyet azonban ők nem tettek meg. Mivel mindezek alapján nem vonható le azon következtetés, hogy a vagyonebecslés téves, így a Kúria szerint az alperes a pontosság elvét sem sértette meg.

- [13] Ezt követően a Kúria azt vizsgálta, hogy az alperes megsértette-e az indítványozóknak a tájékoztatáshoz való jogát. E körben hangsúlyozta a Kúria, hogy amennyiben személyes adatokat az adatkezelő nem az érintett személytől szerez be, úgy őt tájékoztatnia kell az adatkezelésről és annak jogalapjáról. A Kúria e tekintetben egyetértett a törvényszék megállapításaival. Kiemelte ugyanakkor, hogy az adatvédelmi, adatkezelési tájékoztatásnak a tartalmi elemei a fontosak, nem a közlés módja, így önmagában egy honlapon elhelyezett tájékoztatás az elhelyezés módja tekintetében nem sérti a GDPR rendelkezéseit. A Kúria szerint az adatkezelési szabályok megsértése nem eredményezi automatikusan a személyiségi jog sérelmét. Ezért az alperes tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása és az indítványozók hozzáférési jogának a megsértésével kapcsolatos jogszabálysértése nem minősült az indítványozók magánszférája elleni, személyiségi jogait érintő támadásnak.
- [14] Mindezek alapján a Kúria elvi érveléssel rögzítette, hogy a személyes adatok kezelése akkor tekinthető jogszerűnek, ha az megfelel a GDPR 6. cikkén alapuló három lépcsős tesztnek. Emellett azt is kiemelte a Kúria, hogy a cégnyilvántartásban szereplő nyilvános adatok felhasználását a jogszabályok nem zárják ki, így az abban foglalt személyes adatok bárki számára megismerhetővé válhatnak, amiből következően észszerűen lehet számítani az adatok nyilvánosságára és kezelésére.
- [15] 1.4. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszukban az ügyben született ítéletek alaptörvény-ellenességét állították, és kérték azok megsemmisítését. Álláspontjuk szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- [16] Alkotmányjogi panaszuk indokolásában kifejtették, hogy álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok tévesen ítélték meg – kivételes – közszereplői minőségüket, nem tettek eleget jogértelmezési kötelezettségüknek és tévesen alkalmazták az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében szereplő alapjogi tesztet. A Kúria érvelésével szemben véleményük szerint nem minősülhetnek gazdasági közszereplőnek, így fokozott tűrés

kötelezettségük sem állt fenn. Attól ugyanis, hogy egy vállalkozás állami támogatást kap még nem válnak közszereplővé a tulajdonos családtagjai. Ezáltal azonban a kifogásolt médiamegjelenésük nem a közügyek vitatásához kapcsolódott, így az nem élvezte az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének a védelmét (az Alaptörvény VI. cikkével szemben). Ez az értelmezés pedig ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével, valamint az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatával is. Mindezek alapján az indítványozók szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, hogy az eljáró bíróságok a magánélethez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának kollíziója tekintetében helyesen jutottak-e arra a következtetésre, hogy utóbbinak van elsőbbsége, és így az indítványozóknak túrniuk kellett a nevük és családi kapcsolatuk nyilvánosságra hozatalát.

[17] Álláspontjuk szerint az indítványozók vagyoni helyzete nem minősül közéleti kérdésnek. Ebből kiindulva pedig – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – a sajtó véleményszabadsága is erőteljesebben lett volna korlátozható. Véleményük szerint az alperes a közléssel csak a „célközönség pletykaéhségét” volt hivatott kielégíteni. Önmagában ugyanis az a tény, hogy valaki vagyonos, még nem jelenti azt, hogy emiatt (kivételes) közszereplőnek is minősül, ezt ugyanis az eljáró bíróságoknak olyan többletkövetelmények alapján kellett volna igazolniuk, amelyek túlmutatnak a gazdasági sikereken. Ezzel szemben azonban az ügyben eljáró bíróságok tényként fogadták el, hogy akik szerepelnek a gazdaglistákon ők már ezáltal közszereplői minőséget kapnak, ahelyett, hogy ezt érdemben vizsgálták volna. Ez azért is indokolt lett volna álláspontjuk szerint, mivel ők közéleti kérdésekben soha nem nyilvánultak meg, soha nem támogattak egyetlen politikai pártot sem, nem nyilatkoztak a médiának és privát szférájukat mindig elszigetelték. Az alperes közlése egy kereskedelmi szólás volt, amelyet közéleti vita részeként kívántak beállítani, ez azonban önmagában nem lehet oka a védelmi szint csökkenésének. Közérdek igazolhatósága (illetve vizsgálata) nélkül azonban a magánéletbe való beavatkozás önkényessé válik. Mindezek alapján az indítványozók álláspontja szerint, mivel a közszereplővé minősítésüket pusztán a pletykaéhség indokolta, a bírósági döntések sértik az Alaptörvény VI. cikkében védett alapjogaikat.

[18] Az Alaptörvény VI. cikkének a sérelmét abban is látják az indítványozók, hogy az eljáró bíróságok hibásan oldották fel az alapjogi konfliktust, és fogadták el szükségesnek és arányosnak a magánszférához való jog sérelmét. Álláspontjuk szerint ugyanis nevüknek, családi kapcsolatuknak, magánvagyonuknak és magánéleti adatainak az engedélyük nélküli nyilvánosságra hozatala indokolatlan és szükségtelen, vagyis önkényes volt. Ezzel összefüggésben az indítványozók arra is hivatkoztak, hogy az eljáró bíróságok a véleménynyilvánítás szabadságának a határait, és a sajtó szerepét sem vizsgálták megfelelő mértékben és módon. Jelen ügyben legfeljebb az érintett cégnek az adatai és vagyoni helyzete lehetett volna a közéleti vita tárgya, de az indítványozók magánszférája (akik akkor nem is voltak a cég tulajdonosai) nem.

- [19] A fentiek mellett azt is kifogásolták az indítványozók, hogy az alperesi módszertant (a vagyonebecslés kapcsán) a bíróságok nem vizsgálták érdemben, hanem azt tényként fogadták el.
- [20] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkoztak arra is, hogy az eljáró bíróságok (különösen a Kúria) nem adta kellő indokát annak, hogy miért tért el a korábbi „precedens értékű” határozataitól. Álláspontjuk szerint a támadott részítélet több ponton is önellentmondó, és a Kúria általánosságban sem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Mindezek mellett az indítványozók állítása szerint a támadott kúriai ítélet nélkülözi az adatvédelmi ügyekben megkövetelt érvelési, logikai sorrendiséget is, ami által kiüresedtek az eljárási garanciák.
- [21] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [22] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [23] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [25] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárás felperesei nyújtották be az ügyet érdemben lezáró kúriai ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [26] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban ezen követelménynek részben eleget tettek, abban ugyanis az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdéseinek, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is hivatkoztak.

- [27] A fentiek mellett az indítványozók az Alaptörvény 28. cikkének a sérelmére is hivatkoztak. Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság ismételt kiemeli, hogy gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva önálló alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani (lásd többek között: 3443/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [14]).
- [28] 2.3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét az indítványozók azért is állították, mivel álláspontjuk szerint a Kúria nem adta kellő indokát annak, hogy miért tért el a korábbi „precedens értékű” határozataitól.
- [29] E körben az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja kiemelni, hogy nem tekinthető alkotmányossági kérdésnek, hogy a Kúria indokát adta-e a korábbi határozataiban foglaltaktól való eltérésnek. Alkotmányossági szempontból ugyanis csak annak van relevanciája, hogy a meghozott ítélet összhangban áll-e az Alaptörvénnyel. Ennek az összhangban a meglétét azonban nem befolyásolja, hogy a Kúria követte-e a korábbi gyakorlatát vagy sem. Amennyiben a Kúria (vagy valamely alsóbb fokú bíróság) indokolás nélkül tér el a korábbi kúriai gyakorlattól, akkor az Alaptörvény és a bíróságokra irányadó törvényi szabályok szerint jogegységi eljárás, vagy a kifogásolt ítélettel szembeni jogegységi panasz eljárás kezdeményezhető. Ezek lefolytatása azonban nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria hatásköre. Így az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggő ezen érvelése nem felel meg az Abtv. 52. §-a szerinti követelményeknek.
- [30] 2.4. Az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdései valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének az általános indokolási kötelezettség elmulasztására irányuló indítvány eleme tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszosok megjelölték továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány benyújtását az indítványozók részletesen indokolták, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozók kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [31] 2.5. Az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [32] 2.5.1. Az indítványozók az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdéseinek a sérelmét arra hivatkozással állították, hogy a Kúria tévesen ítélte meg a kivételes (gazdasági) közszereplői státuszukat, és ebből kiindulva nem megfelelően végezte el az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján az Alaptörvény VI. cikkének és a IX. cikkének alapjogi összevetését.
- [33] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben elsőként fontosnak tartja kiemelni, hogy az indítványozók is abból a feltevésből indultak ki, hogy az alapjogi mérlegelés eredménye azért tekinthető tévesnek, mivel a Kúria (és az alsófokú bíróságok) kivételes közszereplőnek tekintették őket. Így az első kérdés, hogy a Kúria döntése az indítványozók közszereplői minősége tekintetében felvet-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. E körben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a Kúria az alkotmánybírósági gyakorlatra alapozva részletesen megindokolta az indítványozók kivételes közszereplői minőségének fennálltát, és e körben az Alaptörvénnyel összhangban tette meg megállapításait. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a kivételes közszereplői minőséggel összefüggésben az indítvány az Abtv. 29. §-ának egyik feltételét sem meríti ki.
- [34] A kúriai ítélettel kapcsolatban azt is fontos kiemelni, hogy a Kúria a kivételes közszereplői minőségből kiindulva részletesen, lépésről-lépésre levezette, hogy miért nem kellett az Alaptörvény VI. cikkével szemben a IX. cikknek meghajolnia. Így e körben az is megállapítható, hogy a két alaptörvényi cikk közötti kollízió bíróságok általi vizsgálata, feloldása tekintetében sem merül fel az Abtv. 29. §-ának egyik esete sem.
- [35] Mindezek alapján megállapítható, hogy az indítvány az Alaptörvény VI. cikke tekintetében nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek.
- [36] 2.5.2. Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében arra is hivatkoztak, hogy a kúriai ítélet önellentmondásos és indokolás hiányos. E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a kúriai ítélet az Alkotmánybíróság kapcsolódó gyakorlatára alapozva, az Alaptörvény rendelkezéseiből kiindulva, a GDPR rendelkezéseit is figyelembe véve, az alapjogi mérlegelést elvégezve jutott az ítélete szerinti megállapításokra, így mindezek alapján megállapítható, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában sem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.

[37] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz egyfelől nem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, részben pedig nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró